

מינץ דויד

בן אברהם ויונה. מולד ביום 12.3.1923
בירושלים. סיים את בית-הספר "תחכמוני"
והצטיין מאד בלימודיו. היה בדעתו
להמשיך בבית-ספר תיכוני, אולם לאחר
שאביו נרצח במאורעות תרצ"ו—תרצ"ט
נאלץ דויד, בגיל 15, לצאת לעבודה, כדי
לפרנס את המשפחה. עבד כפקיד במטה-
המשטרה המחוזי ועם זאת למד בערבים.
היה חבר פעיל ב"המכבי". רצח אביו
נטע בו שאיפה עזה לנקמה ובמשך חמש

שנים פעל בארגון המחתרת של לח"י והשתתף בפעולות רבות כאחד
המפקדים הגבוהים בירושלים. באחת מהן נפצע.

עם פרוץ מלחמת-השתרור הצטרף לשורות ה"הגנה". בליל ה'11
בספטמבר 1948, במוצאי-שבת, יצא עם חברתו ציונה מושפית החיילים
שנערכה במחנה "שנלר" בירושלים ובהיותם ברחוב פגע בהם פגז
האויב ורק למחרת בבוקר נמצאו גויותיהם במקום נפלם. היה קבור
בשייך-באדר א'. ב-30.8.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים.